

Marie Terezie na Pražském hradě 1717–1780

Katedrála / Velká jižní věž

Střecha vysoké jižní věže byla vztyčena v letech 1760–1771

Za vlády české královny Marie Terezie (1740–1780) získal náhrobek sv. Jana Nepomuckého v katedrále sv. Víta nádherný barokní látkový baldachýn i mramorové zábradlí, a renesanční Wohlmutova kruchta po roce 1757 pozdně barokní balkon, symbolicky ozdobený hudebními trofejemi. Celkem 96 metrů vysoká Jižní věž tehdy získala novou pozdně barokní střechu s nárožními vížkami. Věž byla v zuboženém stavu stejně jako celá katedrála po ostřelování za válečného běsnění roku 1757. Navíc byla starší renesanční střecha věže poškozena zásahem blesku. Proto již v roce 1760 bylo rozhodnuto o záměru zvýšit ji o tři sáhy a změnit vzhled podoby střechy, aby více vyhovovala dobovému vkusu. Oprava byla povolena teprve v roce 1769 a do roku 1771 skutečně k obnově došlo. Práce vedl nový dvorní stavitel Anton Haffenecker († 1789). Jménem známe tehdejšího tesařského mistra Pfannera a mědikováře Jakoba Mayera. Lakýrnické a štaflířské práce odvedl Anton Schmutz. Ve svém tvaru ladně zvonovitě zvalbená střecha věže katedrály má dvě lucerny a na vrcholku je nad makovicí velká korouhev s do dále zářícím pozlaceným českým lvem pozdvihujícím dvojramenný kříž. Mědí pobitá střecha má působivou zelenou barvu získanou od povrchové vrstvy měděnky, chránící měděné pláty před hlubší korozí.

